

Saša Nišavić

IMENA

Kroz gradski autobus
Jure se crnpurasta deca

Jedni vise na šipkama
Drugi skaču po sedištima

Pored mene sedi
Njihova istetovirana majka

Sa setom govori
Na desnoj ruci su imena očeva
Ovih taksirata

Na levoj moje neostvarene ljubavi
Džej Šaban i Kusta

ZASTIĐE

Čudan beše dan

U istom trenu grejalo je sunce
I padala kiša
Kad se iznad krovova pojavi duga
Veseli Banaćanin reče

Okotila se veštica
Zastiđe pravi
Gologuzu decu na trg izvodi
Čuva ih narodna milicija
Dok na nas obojene jezike plaze

PORUŽNI ME BOŽE

Utišaj glasove
Prituli svetlašce
Što se probija kroz rešetke

Uspori srce
Ako u njemu nije
Pečat dara Duha Svetoga

Poružni me Bože
Ako moja lepota
Ne dolazi od Tebe

ODLAZAK

Mašem ti sa
Prozora hotelske sobe
Još koji tren
Lebdeće tvoj dah iznad kreveta
Mirisati tvoja koža
U rukavima moje košulje
Koji si noću oblačila
Da ne spavaš gola

PRIJATELJ

Sneg je u vrletima
Zavejao starca

Ubeđuju ga
Skloni se dok
Oluja ne utihne

Ne nikako
Ne mogu da ostavim magarca
Nemoćnog slepog prijatelja

ŽMURKE

Dok tvoja sestrice
Broji do trideset
Mi se skrivamo i ljubimo
U tamnim hodnicima Samograda

Ti vidiš živog Sveca
Dobru vilu
Brata koji stiže izdaleka

Ja morskog učitelja
Za jezik obešena

Pokraj njegovih nogu
Zaklanog pevca
Kog sam prineo kao žrtvu
Ulazeći u školu bezbožništva